



Szerkesztőség és kiadóhivatal
Budapest, V., Koháry-utca 4.
 Telefon Lipót 974—24.
 A budapesti unitárius egyházközség
 hivatalos lapja.

Alapította
JÓZAN MIKLÓS
 Főszerkesztő
BARABÁS ISTVÁN

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési ára
egy évre 4 pengő
 Az előfizetési díjak a lelkeszi hivatal
 címére küldendők.

Március 15.

Tetszett az Úrnak, hogy 1848. március 15-én megdicsőítse magát a magyar nemzetben. Felvitte a nagy eszmék és nemzeti igazságok magas hegyére és megmutatta neki az ígéret földjét...

Azóta közel három emberöltő merült el az örökkévalóság tengerébe világraszóló diadalok és rettentő vereségek között. A diadalmas magyar élet szépségeiből ma jórészt csak a romok vannak meg. De az omladékokon ott ragyog az ezeréves mult örökéletű patinája, amely rejtett erők rejtett mozgását takarja.

Mi unitáriusok kétszeres örömmel szemléljük a márciusi levegőben uszó nemzeti lobogón-

kat és kétszeres hálával borolunk le a mindenható Isten oltára előtt március 15-én, mert ennek a napnak tiszta forrásából fakadtak azok a törvények, amik a magyart lélekben is egész magyarrá tették és minket unitáriusokat a hazai részpolgáraivá avattak.

A márciusi törvényeket és hagyományokat a magyarok Istene kijelentéseiként tiszteljük és a magyar nemzet szent könyvének tartjuk ma is. A márciusi eszmék teljes diadalában látjuk nemzetünk ujjáébredését és egy újabb ezer évre eljegyzését — az élet számára.

A presbitérium gyűlése

Egyházközségünk presbitériuma március 5-én, délután 5 órai kezdettel tartotta meg évnegyedi rendes ülését. Ez a gyűlés tárgyalta az 1928. évi számadást is, amelynek bevételi összege 38,142'52 pengő, kiadási összege 35,732'44 pengő. Az egyházközség a mult évben 4676'72 pengőt fordított jótékony célokra.

Az ülésen felolvastatott a dr. Gothárd Zsigmond és dr. Nyiredy Jenő gondnok atyánkfiai lemondó levele. A presbitérium sajnálattal vett tudomást a lemondásról, amit elfogadott és egyúttal javaslatba hozta a később egybehivandó közgyűlésnek, hogy mindkét távozó gondnok atyánkfíát áldásos és eredményes munkásságukért tiszteletbeli gondnokokká válassza.

Elhatározta a presbitérium, hogy vallásalapító első püspökünk halálának 350. évfordulati évét hivatalosan is és a Dávid Ferenc Egylet keretében társadalomilag is megünnepli; a Koháry-utcai székházban a Dávid Ferenc emléket márványtáblával is megörökíti. Mozgalmat indít az iránt, hogy a székház előtt elvonuló Koháry-utcát

a székfőváros Dávid Ferenc utcának nevezze el. Örömmel vette tudtul a presbitérium, hogy febr. 17-én Koháry-utcai templomunkból megkezdődtek az istentiszteletek rádióközvetítése. Néhány — a nyilvánosság számára még meg nem érett indítvány letárgyalása után a gyűlés véget ért.

Bazédi Csécs István

Uj név az unitárius jóltevők diszes sorában. Egész vagyonát hagyta a kolozsvári és székelykereszturi főgimnáziumaink javára. Maros-Járában volt földbirtokos. Már életében fölépítette a maros-járai unitárius templomot. És most f. évi jan. 7-én történt halálesete alkalmából nyilvánosságra került a végrendelete és amelyben említett főiskoláinkat tette általános örökösévé.

Hagyományának jóvedelméből szegény székely fiúk fogják tanulni. A Berde Mózsák, Derzsi Jánosok utain járt. Emléke is olyan tisztelt lesz közöttünk, mint azoké. Temetése jan. 9-én volt Marosvásárhelyen.

A sirnál Halmágyi János esperes bucsuztatta szép beszéddel, amelyből a záró sorokat ide iktatjuk:

— „Nézzetek végig fajunk gyermekei között: Színtelen, sápadt hajtások! Nézzetek végig egyházunk megrongált hajóján: hánykodik a viharzó tengeren és nincs kikötő sehol! — S ha jön olykor-olykor egy ember, — fehér szemfedő alatt, fekete mentőcsolnakon, — ki egy élet küzdelmei árán szerzett kincsét, javát a faj, a nemzet, a nyelv, a vallásmentés oltárára helyezte el: álljatok meg levett kalappal, álljatok meg imádásos lélekkel előtte, mert az a fekete sajka, az a koporsó újra éledő reményeknek, újra támadó bizalmaknak, újra derengő vallásosságnak szebb és jobb kilátásoknak a bölcsője!”

Egy fillér

(Akarat és egy persely! Porszemekből szikla.)

A hangya szorgalmáért bámulatos, a méhet szorgalmas munkájának hasznosságáért értékeljük. Mindkét állat példaképen állítható az emberek elé. Mi, emberek, ha csak a hangya szerint is dolgozunk, tetszetős az életünk, de nem hasznos mások számára, de már a méhnek a gyűjteményét fel tudja használni bárki is. Én mindenesetre a választásnál az utóbbi mellett döntenék, mert ez a felfogás kell, hogy előbb-utóbb teret hódítson az amúgy is eléggé anyagi gondolkodásban.

Méhes kerthez hasonlítom és kell hogy annak tartsuk unitáriusok mindnyájan ezt az egyetlen magyarországi unit. sajtót, amelyből mintegy ki kell hogy rajzzék a gyűjtő méhek táboraként az életre való ideák lelkesítő és biztató szózata. Miként a méh virágról-virágra szállva gyűjti a tasakjába a mézcseppeket, akként ko-

pogtasson be e lap révén az emberi virágos szivekbe is e szózat, ha kell járjon el házról-házra, egyesektől családokhoz szóljon az értelemhez, értelemhez s ne akarjon elszalasztani egy embert sem, akiben megértőt sejt, hogy ne többet csak egy mézcseppet juttasson az adakozó emberi szív nagylelkűségével az unitárius oltárra. A magyar unitarizmus jövő céljaira napi csak 1 fillért. Ez az egy csepp az öntudatos ragaszkodásnak, a lelkes hívásnak és a szilárd akaratnak is mintegy szimbolumává fog vállalni amellyel mily hatalmas sziklát fog tudni majd megördíteni. Ezzel a juttatott mézcseppel nem lesz kára sem a virág színének, sem az illatának, nem fog ártani az emberi lélek csodálatos gazdaságának, hanem ellenkezőleg, még inkább növelni fogja lelkének szinpompáját, érzületének

sokoldalúságát. Mindenkitől csak egy cseppet kérnek a méhek, e szózatnak is helyet adó lapok, hogy megtelt tasakjukat a méhésznek, e lapok szerkesztőjének a kaptárjába üríthessék ki, amely kaptárból később a cseppek juttatóinak gyermekei lakmározhassanak. Mert csak elraktározza a méhész a kis cseppeket, hogy idővel az tengerré gyarapodjék.

Magadnak adózol, áldozat nélküli áldozatot hozol saját gyermeked számára. De ha nem támogatod a méhek munkáját, akkor már csak hangya munkát végzel: dolgozol szorgalmasan, gyűjtesz is, a gyűjteményből meg is élsz, de csak magad élvezheted, a köz nem részesül a különben dicséretes munkád gyümölcséből. Azt akarja az Unitárius Értesítőnek minden idevágó szózata, hogy akarattal, áldozathozatal nélkül töltsük meg a perselyünket fillérekkel, hogy belőle erős fillérekben nyugvó lelkek templomát építhessünk. Ez az Egyházi Értesítő ne csak unalmas és sutba dobott papirosa legyen a családnak, hanem annak minden sorát mindenki oly együttérzéssel olvassa, mint amilyen rajongással dolgoznak e lap írói a munkájukban segédkezet nyújtó lelkes közönségnek. A kicsinyes dolgok nem befolyásolhatják az embert, ha magasztosabb célok felé tart. Meg nem állani addig, míg a célszalagot el nem szakítottuk. Igaz, hogy ezt csak egy ember szakíthatja el, de mennyire fényesebb a megérdemelt győzelem, ha a győztes mögött egy tömeg fut és sarkalja az eredmény sikeres elérésében. A győzelem tehát nem csak egy személyé, hanem részesei annak a pályatársak is! A mi pályatársaink az emberek. Közelebbről az unitárius testvéreink, akiknek a jövője lebeg a szemünk előtt.

Amikor először ujév napján meghallottam a szószékről a fillér akciót, egy új életrekelés re-

ménye költözött belém. Már akkor elhatároztam, hogy a leglelkesebb agítátora leszek én is ez életrevaló, lelki és gyakorlati hasznosságú akciónak és kérem, hogy engedje meg az eszme kipattantója, hogy közlegényei között én is ott dolgozhassam, ahol a legjobban lehet használni az ügy érdekében. Mint egyszerű templom látogatónak oly jól esik, hogy a visszhangzásnak kifejezést adhatok, amelyben azt hiszem igen sok embertársam érzése és véleménye is kifejezésre talál, hogy ezzel az eszmét felvetőt erős hitében és akaratában támogassuk, sarkaljuk, hogy a célbajutás fényes győzelmében vele együtt örülhessünk.

Kell annál szebb gondolat, akarat és kivétel, hogy módot adhassak akár szegénynek, akár gazdagnak arra, hogy embertársán segítsen. És ugyanakkor az egyik embert közelebb hoztam a másikhoz, megértetem vele, hogy egymásra vagyunk utalva, mert ha egyik embernek több a pénze, a másiknál ezt ellensúlyozhatja az érzés, az eszme, a cél. De a legegészségesebb az, ha a kölcsönös ellensúlyozásra törekszünk. Ez a fillér akció azt hiszem, még ilyen áldozatot sem követel meg. Csak napi egy fillért, amit mindegyikünk könnyen megadhat. Akarat és egy persely kell hozzá. Akkor vedd délben a leveses kanalat a szádhoz, amikor már az egy fillért a házi perselybe tetted. Hetenként, vagy hónaponként, ki ahogy a templomba jár hozza be az obulusait, akkor a porszemekből pyramis emelkedik ki és a kipattant szikrából támadt tűzfény mellett gyönyörködhetünk a kolosszális építményben, amely biztos várat is jelent számunkra. Ezért csak előre, mert bármily kicsi is a forrás ágya, ha onnan elindulunk és követjük a folyását, egyszer csak a tengerbe jutunk.

Tordai

HIREK.

— Rádió közvetítendő 2. istentiszteletünk március 17-én d. e. 11 órakor lesz a Koháry-utcai templomban. Szolgálnak Barabás István és Péterffy Gyula.

— A Dávid Ferenc Egylet március 22-én d. u. 6 órakor a Rákos-utcai missziói házban felolvasó ülést tart. Felolvas dr. Ujlaky Géza »Az unitarizmus modern hivatása« cimmal.

— A Magyarországi Unitárius Egyház Igazgató Tanácsa március 26-án d. u. 6 órakor a tanácssteremben tartja évnegyedi rendes ülését.

— Dávid Ferenc Karácsonyfájára ujólag a következők adakoztak: Hegedűs Szilárd 370 fill., Bodoczy Gábor, Fodor Pál, dr. Tóth József, dr. Ádám Dénes, László Gergey Kisbér 400—400 fill., dr. Kozma György Hódmezővásárhely, Borsosné Wendler Irma 500—500 fill., Fejér Domokos 1000 fill., Jáhl Nándorné 365 fill. A gyűjtés

eddig eredménye 55813 fill. Az összeget ideiglenesen a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank Lipótvárosi fiókjának 68736 sz. betétkönyvében helyezték el.

— Szabolcska Mihály, a temesvári reformátusok költő-papja a napokban búcsuzott el híveitől meleg ünneplések keretében. Utódja, a fia Szabolcska László dr. lett a szöszéken. Sok boldog évet kívánunk a nyugalomban!

— Unitárius Misszióház 1928-ik évi jelentéséből közöljük a következőket: „Az év folyamán a Misszió Ház lelkeszebaráti összeköttetései révén külföldön 4878'64 pengőt gyűjtött és osztott ki idehaza egyetemi hallgatók és szegénysorsu hívek között. A Diakotthon a Misszió-Háznak 1928-ban 5659'10 pengőbe került. A ruhaneműek értéke, amely az amerikai Nőszövetség részéről szegénysorsu híveink számára több esetben érkezett, pénzértékben nehezen volna megállapítható. Az bizonyos, hogy a Misszió-Ház az év folyamán karitatív célokra több mint 15000 Pengő értéket fordított. Ezzel szemben az unitárius hívek adójából egy fillért se vett a mai napig igénybe. A fent jelzett anyagiakat a saját erőfeszítése révén teremtette elő.

J. M.

— Halottaink. Schmidt Vencelné Pesterzsébeten február 11-én meghalt. 15-án temették az Újtemetőbe.

Merész Katalin 8 hónapos korában febr. 22-én az angyalok honába költözött. 24-én temették a Kerepesi-temetőbe.

Farkas Balázs VI. v. gimn. tanuló életének 17-ik évében elhunyt. Temetése márc. 5-én volt Baján.

Veress György, a társadalombiztosító intézet tisztviselője 46 éves korában elhalt. Temetése febr. 5-én volt a budapesti rákoskeresztúri temetőbe.

Szentkirályi Barnabás Gusztávné Pálffy Eszter 26 éves korában Szegeden elhunyt. Március 8-án temették el a szegedi ref. temetőbe.

Jakabházy Gáspár ny. vm. tisztviselő 65-ik évében

— Nyilvános köszönet. A Brassai Sámuel Unitárius Ifjúsági Egyesület a nagy nyilvánosság előtt is hálás köszönetét fejezi ki mindazoknak, akik mind anyagilag, mind erkölcsileg támogatták az Unitárius bál megrendezésében. A hozzánk küldött és juttatott nagylelkű adományokat az adakozókkal együtt itt közöljük:

Beniczkyné gróf Batthyány Ilona,
Cinkota

Józan Miklós

Mikó Ferenc

Blaschnek Béla

Jakab Zoltán dr., Igal

50—50 pengő,

Ferenczy Géza dr., Nagyajta

35 pengő,

Felsőbüki Nagy Béla dr., Sopron

Dap Béla dr., Héves

Muzsnai Örmössy Gyula dr.

Roffay Dániel, Derecske

30—30 pengő,

Csikl Gábor dr.

Falupégyi Áron dr.

Imreh József, Dabas

Mikó Gábor dr.

Mikó Miklós dr.

Rend Tihamér, Sárbogárd

id. Zsakó Kálmán, Marosvásárhely

25—25 pengő,

Albert Áron, Csongrád

Barabóssy István dr.

Dalmady Zoltán dr.

Dimény Mózes

Fürst Ödön

Gábor Sándor

Gáthy Fülöp

Hajós Béla dr.

H. Hóderváry Hugó dr.

Vitéz Janki Kocsárd

Kovács János

Vitéz Kozma Ferenc

László János

Májay Dezső dr., Kaposvár

Molnár János, Csepel

Naprattl Ákos dr.,

ifj. Sárny József, Füzessyarmat

Schmet Sándor dr.

Szendé Gyula

Tóth György dr.

20—20 pengő,

Fazekas Miklós dr., Székelykeresztúr

18 pengő,

báró Daniel Gábor dr.

Bölköni József

Demeter János dr.

György Vilmos

Kiss Tamás dr.

Klein Géza

Kozma György dr., Hódmezővásárhely

Lengyel Miklós dr.

Létay Gyula, Szekszárd

Migray József

Nyiredy Jenő dr.

Péterfy Áron dr.

Rédiger Károly

Lókodi Sándor Balázs dr.

Lókodi Sándor Jenő dr.

Szabó István

Ujlaki Géza dr.

Vitéz Zsakó Gyula dr.

15—15 pengő,

Zsakó Jenő dr.

14 pengő,

Borbély Béla dr., Torda

Borbély Máté, Torda

Pál Ferenc, Ókand

12—12 pengő,

(Folytatjuk.)